

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 25. Athanasius Patriarcha Constantinopolitanus missam facit dignitatem suam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

davenſis erat Archidiaconus Tornaci, u-^{Sæcul. XIII.}
 bi obiit die S. Petri 29 Junii anno ſalutis A. C. 1293.
 1293, ætatis ſuæ 75.

§. XXV.

*Athanaſius Patriarcha Conſtantino-
 politanus miſſam facit dignita-
 tem ſuam.*

Conſtantinopolitanum Patriarcham A-
 thanaſium odioſum reddebant ſe-
 veritas ſua, & multo magis ſui mini-
 ſtri aſperrimi, nimirum monachi extra-
 nei, quos variis ex partibus ad ſe ac-
 civerat. Inſectabantur præcipue mo-
 nachos Conſtantinopolitanos: & crimi-
 ni eis dabant, quidquid remiſſionem
 diſciplinæ vel parum redolebat. Hic
 habuerat aurum, ille veſtem novam;
 duas aut tres tunicas alius; alius cru-
 cem argenteam, vel cultrum affabre
 factum, aut mantile candidum; quidam
 balneo erat uſus, vel ægrotans medi-
 cum conſuluerat. Hæc errata omnia
 caſtigabantur objurgationibus, pœnis,
 carceribus, flagellis acerbiffimis. Etiam
 pecuniæ imperabantur cœnobiis per cau-
 ſam tollendæ materiæ cupiditatum.
 Diſciplina ſolutior monachorum urbis
 huic aſteritati anſam præbebat. Non
 permittebat Athanaſius, ut vel delica-
 te

*Pachym. l. 8.
 c. 16.*

*Gregoras
 l. 6. c. 5.*

Sæcul. XIII. te se alerent, vel tenerent pecuniam, vel
 A. C. 1293. in otio viverent. Vestitu eos uti simpli-
 ce, vultu, gestu, moribus modestiam pro-
 fiteri, ac præsertim pedites ire volebat,
 absurdissimum reputans, cum ipse pedes
 incederet, illos exultantibus ferocia e-
 quis sublimes ferri, ac per plates foraque
 publica perstreperet.

Qui vitam monasticam nondum pro-
 be edocti majoris perfectionis specie par-
 vulis se cubiculis includebant; vel qui
 frequentabant Procerum domos; aut
 qui foeminas simplices per vestem dece-
 ptas suam sibi subjiciebant, interdum us-
 que adeo, ut eis hæreses instillarent; de-
 nique, qui vanitatis, vel commodi causa
 fanatici furoris impetum affectabant, sto-
 machum movebant Athanasio, qui omnes
 hos falsos monachos coercere studebat.
 Quos emendari posse putabat, in nume-
 rosa mittebat monasteria, exhortans, ut
 voluntatis suæ abdicationem pro viribus
 observarent. Quos corrigi posse despe-
 raverat, carceribus addicebat per vim sal-
 vandos, vel abigebat ex urbe.

Revocandum ad frugem bonam et-
 tiam Clerum curabat: e quo spectabilio-
 res, cum amarum Præsulis fervorem
 mox in trucibus oculis & moribus vidis-
 sent, in domibus se suis clausos conti-
 nebant & abditos, aut etiam ex urbe e-
 gredi cogebantur. Sed eo præcipue ad-
 jecit

jecit animum, ut Episcopos magno ibi numero commorantes in dioeceses ipsorum remitteret; dixitque aequitatem poscere, ut quisque suam regeret instar Patriarchæ Constantinopolim curæ habentis, & suo quisque gregi per se invigilaret, redditus hinc percipere haud contentus. Metuebat etiam, ne in eodem versantes loco alter alterum & ipsum Patriarcham suum clandestinis oppugnarent consiliis. Denique vetabat, ne a dioecesibus abessent suis, nisi cum concilia secundum canones quotannis solita celebrarent, vel spirituale negotium aliquod apud Patriarcham aut Imperatorem gererent: & tunc eos mox redire volebat. Habentur multæ litteræ, quas hæc super re Imperatori Andronico ac diversis Episcopis scripsit.

Emmyvero suum justitiæ studium extendebat ad viros summos, ipsosque Imperatoris cognatos & liberos, qui hujusquam illius reprehensiones minus verebantur: tanquam ille auctoritatem acquisiverat per probatissimam vitam suam & per observantiam, qua Imperator ipsum colebat. Attamen huic Principi fortitudo deerat, qua eum tueretur, aut obsteret clamoribus publicis, contra eundem quarto pontificatus anno sublatis. Primum secreta solum erant murmura:

Z 4 fed

Sæcul. XIII.
A. C. 1293.

v. Boivin.
not. p. 756.

Greg. c. 5.
n. 5.

c. 7.
Pachym. l. 8.
c. 21. 22.

Sæcul. XIII.
A. C. 1293.

c. 24.

Sup. 5. 8.

fed ab his ad apertas querimonias ventum. Omnes confurgebant in Athanasium, Episcopi, monachi, laici: nec leuius ei aliquid intentabatur quam se membratim concisum iri, ni abiret a munere. Quidam de populo conviciis eum ipso in templo violabant: alii foris comparentem lapidibus petebant. Itaque se præter spem suam ab Imperatore destitutum videns discedere statuit, & ut id tuto possêt facere, ab Imperatore præsidium postulavit. Hoc stipatus noctu e patriarchali palatio in monasterium Cosmidion dictum transiit: unde abdicationis suæ litteras ad Imperatorem misit, hanc in sententiam scriptas: Patriarcha sum factus, ut pacem populo Christiano accerferem. Contra spem meam & illorum, qui hanc mihi vim intulerant, res aliter cecidit. Populus me sede mea indignum iudicat. Ego ipse imparem muneri me agnosco. Nempe infirmus sum ac peccatis obnoxius. Abdico sacerdotium. Quas in eo admisi noxas, mihi condonari velim. Sic etiam vobis Deus ignoscat, precor, ac idoneum pastorem tribuat. Athanasius Constantinopolitanam sedem tenuerat quadriennio integro a 14 Octobris anni 1289 usque ad 16 Octobris anni 1293.

§. XXVI.